

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr.2991
Cod ECLI ECLI:RO:TBMUS:2019:003.000144
Dosar nr. 2348/102/2018

R O M Â N I A
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința nr. 144/2019
Ședința publică de la 27 Martie 2019
Completul compus din:
Președinte : Maria Magdalena Pupăză
Grefier : Judit Heim

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul **Prefectul Județului Mureș**, cu sediul în Tg Mureș, Piața Victoriei, nr.12, jud.Mureș, în contradictoriu cu pârâtul **Consiliul Local al Municipiului Tg Mureș**, cu sediul în Tg Mureș, P-ța Victoriei, nr.3, jud. Mureș, având ca obiect acțiunea prefect-tutelă administrativă.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 26 februarie 2019 când s-a amânat pronunțarea pe data de 13 martie 2019, apoi pe data de azi, încheieri ce fac parte din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

Asupra cauzei de față deliberând constată următoarele:

Prin cererea formulată și înregistrată la Tribunalul Mureș în data de 11 decembrie 2019 sub nr.2348/102/2018, reclamantul Prefectul Județului Mureș a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg Mureș a se constata nelegalitatea următoarelor hotărâri:

- Hotărârea nr. 149 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței și întabularea în domeniul privat ai Municipiului Tîrgu Mureș a cotei de 19/351 din suprafața totală de 772 mp aferentă terenului situat pe str. Năvodari nr. 18;

- Hotărârea nr.152 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței și întabularea în domeniul privat al Municipiului Tîrgu Mureș a terenului în suprafață de 2036 mp situat pe str. Gheorghe Doja f.nr. și revocarea HCL nr. 252/28.09.2017;

- Hotărârea nr.153 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței și întabularea în domeniul privat al Municipiului Tîrgu Mureș a terenului - imobil situat pe str. Rozelor nr. 1 A și revocarea HCL nr. 323/28.11.2017;

- Hotărârea nr.155 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței a spațiului III și a cotei de 42/950 mp situat în str. P-ța Trandafirilor, nr. 19 la domeniul privat al Municipiului Tîrgu Mureș, adoptate de Consiliul Local al Municipiului Tîrgu Mureș, și pe cale de consecință, anularea actelor administrative în cauză, pentru următoarele motive:

În motivare a arătat că în fapt, cu adresa nr. 34504/08.06.2018, înregistrată la Instituția Prefectului - Județul Mureș sub numărul 9094/11.06.2018, secretarul Municipiului Tîrgu Mureș a comunicat reclamantului setul de acte administrative cuprinzând hotărârile

adoptate de către Consiliul Local al Municipiului Tîrgu Mureş în şedinţa ordinară din data de 30.05.2018.

Prefectul Judeţului Mureş, exercitând activitatea de verificare a legalităţii actelor administrative adoptate de Consiliul Local al Municipiului Tîrgu Mureş, în temeiul prevederilor art. 19 (1) litera "e" din Legea nr. 340/2004 privind Prefectul şi instituţia prefectului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ale art. 6 alin. (1) pct. 2 lit. b) din H.G. nr. 460/2006 cu modificările şi completările ulterioare şi ale art. 115, alin. (7) din Legea nr. 215/2001 privind administraţia publică locală, republicată, cu modificări şi completări ulterioare, a constatat existenţa unor aspecte de nelegalitate cu privire la Hotărârile nr. 149, 152, 153 şi 155 din 30.05.2018.

Prin adresa cu nr. 9094/SVI/1 1.10.2018, reclamantul a comunicat autorităţii deliberative aspectele de nelegalitate constatate şi a solicitat pârâtului Consiliului Local al Municipiului Tîrgu Mureş revocarea Hotărârilor nr. 149, 152, 153 şi 155/30 mai 2018.

La data de 23.11.2018 autoritatea locală a răspuns solicitării reclamantului, cu adresa nr. 59986/21.11.2018 în sensul că "argumentele expuse de Instituţia Prefectului pentru susţinerea nelegalităţii hotărârilor 149, 152, 153 şi 155 din 30.05.2018 sunt aproape identice cu cele expuse în cadrul unei cereri de chemare în judecată având ca speţă o situaţie similară, respectiv apartenenţa la domeniul privat al Municipiului Tg. Mureş a unor terenuri având ca titular Statul Român." Astfel, pârâtul considerând legale hotărârile nu a revenit asupra acestora pentru a le revoca, aşa cum a solicitat Instituţia Prefectului, motiv pentru care s-a formulat prezenta cerere de chemare în judecată.

În susţinerea nelegalităţii actelor administrative atacate, s-a arătat că acestea au fost adoptate cu încălcarea dispoziţiilor legale indicate ca temei juridic, respectiv art. 4 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, ale art. 41 din Legea nr. 7/1996 a cadastrului şi publicităţii imobiliare, republicată cu modificările şi completările ulterioare, precum şi a pct.4.2 din Ordinul nr.668/2014 pentru aprobarea precizărilor privind întocmirea şi actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului şi a drepturilor reale supuse inventarierii, emis de Ministerului Finanţelor Publice. Totodată, chiar dacă se menţionează în preambulul hotărârilor atacate Decizia Curţii Constituţionale nr. 332 din 24 mai 2016 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 26 alin. (2) şi art. 36 alin. (1) ultima teză din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, aceasta nu a fost luată în considerare.

Analizând legalitatea hotărârilor se poate constata că au fost ataşate extrase de carte funciară din care reiese că terenurile respective figurează pe numele Statului Român. Totodată, se susţine în mod nefondat în toate expunerile de motive ale hotărârilor că regimul juridic al terenurilor la care face trimitere art. 36. alin. 1 din Legea nr.18/1991 rep. astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 158/2010 a fost clarificat de Curtea Constituţională. În motivarea Deciziei Curţii Constituţionale nr. 332/2016 referitoare la excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 26 alin. (2) şi art. 36 alin. (1) ultima teză din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, Curtea Constituţională reţinând că „*terenurile din domeniul public al statului au trecut în domeniul privat al municipiilor ope legis la data intrării în vigoare a Legii nr.18/1991.*”

În opinia reclamantului consemnarea ca temei juridic a reglementărilor legale menţionate nu constituie un temei care să permită sau să justifice introducerea acestor terenuri în domeniul privat al municipiului, deoarece potrivit dispoziţiilor art. 4 din Legea nr. 213/1998, „*Domeniul privat al statului sau al unităţilor administrativ-teritoriale este alcătuit din bunuri aflate în proprietatea lor şi care nu fac parte din domeniul public. Asupra acestor bunuri statul sau unităţile administrativ-teritoriale au drept de proprietate privată.*”, ori bunul în speţă nu se află în proprietatea municipiului, această operaţiune se doreşte a se realiza prin hotărârea menţionată. Astfel, bunurile la care se referă articolul menţionat

reglementează situația celor aflate deja în proprietatea lor, ori pentru ca un bun să se afle în proprietatea unui UAT acesta trebuie să-l dobândească prin unul dintre modurile de dobândire prevăzute de lege.

În acest context a subliniat reclamantul că potrivit dispozițiilor art.6 din Legea nr. 213/1998 „ (1) *Fac parte din domeniul public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale și bunurile dobândite de stat în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, dacă au intrat în proprietatea statului în temeiul unui titlu valabil, cu respectarea Constituției, a tratatelor internaționale la care România era parte și a legilor în vigoare la data preluării lor de către stat.* (2)*Bunurile preluate de stat fără un titlu valabil, inclusiv cele obținute prin vicierea consimțământului, pot fi revendicate de foștii proprietari sau de succesorii acestora, dacă nu fac obiectul unor legi speciale de reparație.* (3) *Instanțele judecătorești sunt competente să stabilească valabilitatea titlului.*”

Așadar, în ceea ce privește bunurile ce au fost preluate de Statul Român în perioada 1945-1989, acestea fac obiectul legilor speciale de reparație (ex. Legea fondului funciar, Legea nr.112/1995, Legea nr.10/2001....ș.a) și se puteau solicita pentru retrocedare de către persoanele de la care au fost preluate în mod abuziv, însă din HCL-urile menționate nu reiese dacă aceste terenuri a fost/sau nu solicitate pentru retrocedare în baza legilor menționate.

Reclamantul a mai arătat că autoritățile locale sunt chemate să aplice legea și nu să efectueze o nouă preluare abuzivă a bunurilor ce fac obiectul legilor de reparație a abuzurilor săvârșite de către stat în perioada regimului comunist, prin introducerea unor astfel de imobile în patrimoniul privat al municipiului deși acestea ar putea fi retrocedate.

Ca autorități publice deținătoare a unor astfel de bunuri (cu titlu/fără titlu) care exercită, în numele statului, dreptul de proprietate publică sau privată, ori dreptul de administrare, după caz, cu privire la bunurile ce fac obiectul acestor legi reparatorii, este necesar ca în procesul de soluționare a cererilor/notificărilor depuse de persoanele îndreptățite, să fie avute în vedere respectarea mai multor principii dintre care cel mai important este cel al prevalenței restituirii în natură a imobilelor respective, principiu prevăzut de art. 1, alin. (1) și art.2 lit. a din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare; art. 1, alin. (1), art. 7 și art. 9 din Legea nr.10/2001: CAP. 1, punct 1, lit. a, din Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 dar și a celorlalte acte normative speciale de restituire a bunurilor preluate abuziv în perioada regimului comunist - HG nr.250/2007,

Prin urmare, măsurile reparatorii prevăzute de aceste legi speciale prevalează asupra altor proceduri care tind să înlăture de la restituirea în natură bunurile care fac obiectul acestora cum se încearcă în cazul de față, iar indisponibilizările generate de calificarea regimului de proprietate prin actele subsidiare emise în temeiul Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, nu prezintă relevanță în cursul procedurii administrative de soluționare a notificărilor (CAP. 1, punct 1, lit. f din Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001).

În aceeași ordine de idei, s-a subliniat și dispozițiile art. III, alin. (1¹) din Legea nr. 169/1997 care nu au fost încorporate în textul republicat al Legii nr. 18/1991 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 169/1997, potrivit cărora „Actele administrative prin care au fost trecute în domeniul public sau privat al statului sau al localităților terenuri pentru care s-au depus cereri de reconstituire a dreptului de proprietate privată, își suspendă efectele cu privire la aceste terenuri până la soluționarea cererii de către Comisia de fond funciar, cu excepția terenurilor intrate deja în circuitul civil. După validarea cererii de reconstituire, terenul trece în rezerva comisiei de fond funciar în vederea punerii în posesie.”

Așadar, câtă vreme statul este proprietar al acestor bunuri preluate abuziv în perioada regimului comunist și tot statul este cel care trebuie să acorde despăgubiri pentru bunurile pe care nu le poate restitui în natură din diverse motive (înstrăinare, edificarea pe terenurile solicitate de construcții, investiții diverse...), este nelegal ca astfel de bunuri să treacă în proprietatea UAT cum se încearcă în cazul de față.

Totodată, s-a arătat că în aceste cazuri nu sunt aplicabile nici prevederile art.41 din Legea nr.7/1996 privind cadastrul și publicitatea imobiliară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, consemnate ca temei juridic al hotărârii, în condițiile în care la alin.(1) din articolul menționat se arată că „ Prima înregistrare a imobilelor în sistemul integrat de cadastru și carte funciară...”, or, în speță nu este vorba de prima înregistrare a acestor imobile, câtă vreme ele figurează deja în cărțile funciare pe numele Statului Român. De asemenea, nici alin. (7) nu este aplicabil deoarece prin acesta se reglementează situația imobilelor care sunt proprietatea UAT, dar nu sunt încă înscrise în cartea funciară pe motiv că lipsesc actele de proprietate, ori în cazurile de față imobilele nu sunt proprietatea UAT câtă vreme figurează în cărțile funciare în proprietatea Statului Român și nu a fost menționat un mod de dobândire a proprietății lor, sens în care alin. (7) prevede că " În cazul imobilelor proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, în lipsa actelor de proprietate sau a extraselor de pe inventarul bunurilor respective, se poate dispune înscrierea provizorie în baza actelor administrative sau normative emise cu privire la imobil."

La punctul 4.3.9 procedura înscrierii provizorii a drepturilor reale din Ordinul nr. 700/2014 privind aprobarea Regulamentului de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, cu modificările și completările ulterioare, art. 176, alin. (4), se dispune: *„Justificarea altor înscrieri provizorii decât a celei privind dreptul de proprietate asupra unei construcții viitoare și a celor care depind de aceasta se face numai în baza înscrisurilor arătate la art. 899 alin. (2) și (3) din Codul civil...”* iar art. 899 din Codul civil prevede că (1) *înscrierea provizorie are ca efect dobândirea, modificarea sau stingerea unui drept tabular de la data înregistrării cererii, sub condiția și în măsura justificării ei. (2) Justificarea unei înscrieri provizorii se face cu consimțământul celui împotriva căruia s-a efectuat înscrierea provizorie, dat în formă autentică, sau în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive. În acest din urmă caz, dispozițiile art. 896 și 897 se aplică, în mod corespunzător, și acțiunii în justificare tabulară...* (4) *Justificarea unei înscrieri provizorii își întinde efectul asupra tuturor înscrierilor care s-au făcut condiționat de justificarea ei; nejustificarea unei înscrieri provizorii atrage, la cererea celui interesat radierea ei și a tuturor înscrierilor care s-au făcut condiționat de justificarea ei.*”

Astfel, dacă și pentru o înscriere provizorie în cartea funciară este necesar ca UAT să dețină consimțământul celui împotriva căruia s-a efectuat înscrierea provizorie, dat în formă autentică, respectiv al Statului Român, (în speță acest consimțământ nu există), cu atât mai mult este necesar un acord/ un mod de dobândire al terenului de la proprietar, care este tot Statul Român, însă nu există în cauză un astfel de acord, motiv pentru care se apreciază nelegale hotărârile.

În legătură cu acuzele aduse de către pârât reclamantului, prin adresa nr. 59968/21.11.2018, cum că nu oferă soluții și sprijin pentru rezolvarea acestor chestiuni și că se rezumă doar la atacarea hotărârilor în baza Legii nr.554/2004, s-a solicitat să se constate că toate acestea sunt infirmate de către Circulara nr. 12024/08.08.2018 prin care reclamantul a transmis către toate UAT - urile din județul Mureș, pentru informare și conformare, adresa nr. 575416/06.08.2018 a Ministerului Finanțelor Publice (atașată prezentei în copie) prin care se oferă soluții pentru cazurile în care bunuri de genul celor care fac obiectul hotărârilor atacate, sunt identificate pe raza UAT. Cu toate acestea, nu au fost luate în considerare nici aceste precizări ale Ministerului Finanțelor Publice, cum de altfel nu s-a respectat nici dispozițiile

subpunct. 4.2 din Ordinul nr.668/2014 al Ministerului Finanțelor Publice, preferându-se soluția nelegală de includere a acestor bunuri în proprietatea privată a municipiului.

În ultimul rând, chiar și Decizia Curții Constituționale Nr. 332 din 24 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (2) și art. 30 alin. (1) ultima teză din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, indicată în preambulul hotărârii și expunerea de motive ca justificare a operațiunii de trecere a terenurilor în domeniul privat al municipiului, nu este decât o confirmare a nelegalității hotărârilor atacate, deoarece s-a scos din contextul deciziei doar o mică parte, considerată de consiliul local ca fiindu-i favorabilă.

Astfel, prin Decizia menționată Curtea a constatat că „...*motivele de neconstituționalitate invocate de autor privesc modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege criticate, în raport cu prevederile noului Cod civil. de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, motiv pentru care a respins excepția respectivă ca inadmisibilă arătând că, A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată\ ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte^ instanțe judecătorești stabilite de lege.*”

În drept, a invocat Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 340/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 215/2001 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.7/1996, Legea Nr. 213/1998, Ordinul nr.668/2014.

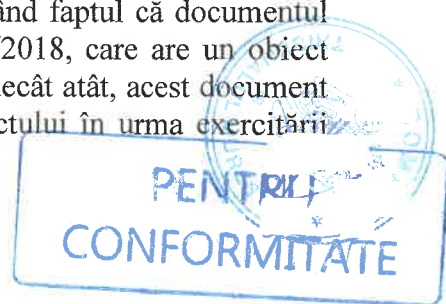
Pârâții Municipiul Tg Mureș și Consiliul Local al Municipiului Tg Mureș au formulat **întâmpinare** și au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea H.C.L. nr. 149,152,153 și 155 din 2018 ca fiind conforme cu legea.

În motivare a arătat că în cadrul ședinței ordinare din data de 30.05.2018, Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș a deliberat asupra proiectelor de hotărâre înscrise în punctele 15, 18, 19 și 21 din ordinea de zi, privind atestarea apartenenței la domeniul privat al municipiului a imobilelor situate pe str. Năvodari nr. 18, str. Gheorghe Doja f.n., str. Rozelor nr. 1 A și P-ța Trandafirilor, nr. 19. În urma deliberărilor, Consiliul Local a adoptat hotărârile cu unanimitate de voturi.

Actele administrative au fost comunicate reclamantului pentru exercitarea controlului de legalitate, iar în urma acestui control, au fost constatate anumite aspecte referitoare la nelegalitatea hotărârilor, care le-au fost comunicate prin adresa nr. 9094/SVI/1 1.10.2018.

Prin adresa nr. 59986/21.11.2018, Municipiul Târgu Mureș a comunicat un răspuns adresei sus-menționate, prin care au fost invocate prevederi legale menite să contracareze aspectele de nelegalitate constatate de prefect, care au fost în repetate rânduri ignorate de către funcționarii publici responsabili cu elaborarea controlului de legalitate. În adresa, s-a menționat faptul că pentru soluționarea acestor situații, ar fi nevoie de o cooperare între Instituția Prefectului și Primăria, respectiv Consiliile Locale, care nu se reflectă în realitate. Fără a contesta sau nega conceptul de tutelă administrativă, s-a susținut în continuare această afirmație, care se reflectă prin prezenta acțiune în contencios administrativ.

Pârâtul a mai arătat că reclamantul susține că, prin circulara nr. 12024/08.08.2018, s-a transmis spre informare și conformare adresa nr. 575416/06.08.2018 a Ministerului Finanțelor Publice, document atașat în copie cererii. S-a subliniat în primul rând faptul că documentul atașat în copie nu a fost invocat în cadrul dosarului nr. 1866/102/2018, care are un obiect similar, respectiv constatarea nelegalității unor HCL-uri. Mai mult decât atât, acest document nu a fost comunicat în nici o adresă primită de la Instituția Prefectului în urma exercitării controalelor de legalitate cu privire la acest subiect.

A mai arătat că articolul 4 al Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, conform căruia *"Domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale este alcătuit din bunuri aflate în proprietatea lor și care nu fac parte din domeniul public. Asupra acestor bunuri statul sau unitățile administrativ-teritoriale au drept de proprietate privată"* a fost invocat în preambulul hotărârilor în concordanță cu realitatea de fapt, bunurile în speță nu se încadrează ca și bunuri aparținând domeniului public, așa cum sunt enumerate în cadrul Anexei Legii 213/1998. Este adevărat că lista nu are caracter exhaustiv, lăsând la latitudinea autorităților deliberative posibilitatea de a aprecia apartenența bunurilor la domeniul public sau privat, după caz, conform art. 10 alin. (2) din cadrul aceluiași act normativ; *"Trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel"*.

Referitor la posibilitatea restituirii în natură a terenurilor, în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, conform art. 22 al acestui act normativ, *"(1) Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. în cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil"*, iar *"(5) Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent"*. Acest termen a fost prelungit succesiv prin O.U.G. nr. 109/2001 și O.U.G. 145/2001, însă în momentul de față nu se mai pot formula solicitări în acest sens. Prin urmare, nu există, în momentul de față, cereri de restituire a terenurilor de la persoanele îndreptățite conform art. 3 din Legea 10/2001, situație care atrage inaplicabilitatea acestei legi în raport cu hotărârile al căror legalitate se contestă.

Conform art. 898 din Legea 287/2009 privind Codul Civil, *"În afara altor cazuri prevăzute de lege. înscrierea provizorie în cartea funciară se va putea cere: 1. dacă dreptul real dobândit este afectat de o condiție suspensivă ori rezolutorie sau dacă privește ori grevează o construcție viitoare 2. dacă, în temeiul unei hotărâri care nu este încă definitivă, partea căzută în pretenții a fost obligată la strămutarea, constituirea sau stingerea unui drept tabular ori cel care administrează bunurile unei alte persoane a fost obligat să dea o garanție ipotecară; 3. dacă debitorul a consemnat sumele pentru care a fost înscrisă ipoteca; 4. dacă se dobândește un drept tabular înscris provizoriu; 5. dacă ambele părți consimt doar pentru efectuarea unei înscrieri provizorii"*. În contextul acestui articol, înscrierea provizorie se încadrează în categoria *"alte cazuri prevăzute de lege"*, în cazul de față Legea nr. 7/1996 privind cadastrul și publicitatea imobiliară. Procedura de transcriere a imobilului în domeniul privat al Municipiului Tîrgu Mureș a fost cea a înscrierii provizorii, în temeiul art. 41 din Titlul III, Capitolul I - Dispoziții tranzitorii - al Legii 7/1996 privind cadastrul și publicitatea imobiliară, cu preponderență alin. (7) al acestui articol: *"în cazul imobilelor proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, în lipsa actelor de proprietate sau a extraselor de pe Inventarul bunurilor respective, se poate dispune înscrierea provizorie în baza actelor administrative sau normative emise cu privire la imobil"*. Dispozițiile acestui articol din Legea 7/1996 constituie temeiul legal al hotărârilor contestate, care deși nu sunt considerate aplicabile de către reclamant, au făcut obiectul unei norme de trimitere provenite din Codul Civil și sunt parte constituantă a unei legi organice.

S-a menționat că, ulterior, Legea 7/1996 a suferit modificări semnificative cu privire la obiectul cauzei, mai precis în cadrul O.U.G. nr. 31 din 18.04.2018, motivată, printre altele, de necesitatea realizării unei evidențe actualizate a domeniului public și privat al unităților administrativ teritoriale și eliminarea impedimentelor legislative care tergiversează derularea

urgentă a lucrărilor de înregistrare sistematică și înscrierea domeniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale în evidențele de cadastru și carie funciară.

În cadrul acestei O.U.G., art. 41, alin. (7) a fost abrogat și au fost introduse alin. (5indice 1) și (5indice 2), cu următorul conținut: ” în cazul imobilelor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale care nu întrunesc condițiile pentru intabulare prevăzute la alin. (5), se poate dispune înscrierea provizorie a dreptului de proprietate în baza actelor administrative emise la imobil, în condițiile legii” „în cazul imobilelor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ - teritoriale, intabularea se realizează în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, se poate dispune înscrierea provizorie a dreptului de proprietate în baza actelor administrative emise cu privire la imobil, în condițiile legii”. Aceste prevederi, în vigoare în momentul de față, detaliază clar procedura de înscriere provizorie, arătând intenția legiuitorului cu privire la urgentarea reglementării situației juridice a imobilelor aflate în situații similare cu cele care formează obiectul cauzei.

În fapt, demersuri au fost efectuate, în mod repetat, pentru a soluționa regimul juridic al imobilelor aflate în acest tip de situație, inclusiv cele care formează obiectul prezentei acțiuni. De exemplu, terenul situat pe str. Gheorghe Doja a făcut obiectul H.C.L. nr. 252/2017. În urma acestei hotărâri, OCPI Mureș a transmis încheierea de respingere nr. 12021/21-02-2018, prin care a solicitat modificarea HCL 252/2017. De altfel, prin aprobarea atestării apartenenței și intabularea acestui imobil în urma HCL nr. 152/2018, Municipiul Tîrgu Mureș s-a conformat cu cerințele impuse de către OCPI Mureș, consecința fiind încheierea nr. 42358/21-06-2018, prin care cererea a fost admisă.

Conform art. 36, alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, ”Terenurile aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care sunt în administrarea primăriilor, la data prezentei legi, trec în proprietatea comunelor, orașelor sau a municipiilor, urmând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26”. Art. 26 al acestei Legi prevede următoarele: ”(1) Terenurile situate în intravilanul localităților, rămase la dispoziția autorităților administrației publice locale, de la persoanele care au decedat și/sau nu au moștenitori, trec în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale respective, în baza certificatului de vacanță succesorală eliberat de notarul public. în acest sens, secretarul unității administrativ-teritoriale are obligația ca, în termen de 30 de zile de la înregistrarea fiecărui deces al persoanelor respective, să comunice camerei notarilor publici competente datele prevăzute la art. 68 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, în vederea dezbaterii procedurii succesorale. Neîndeplinirea de către secretarul unității administrativ-teritoriale a obligației prevăzute în prezentul alineat se sancționează administrativ, potrivit legii. (2) Schimbarea regimului juridic al terenurilor prevăzute la alin. (1), din proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale respective în proprietatea privată a acestora, este interzisă și se sancționează cu nulitatea absolută.”

Prin Decizia nr. 332 din 24 mai 2016, Curtea Constituțională a analizat logico-juridic prevederile art. 26 și art. 36, alin. (1) din Legea nr. 18/1991. Printre concluziile formulate, Curtea a constatat faptul că prevederile art. 26 au fost abrogate expres, indirect, prin Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul Civil, stabilind că regimul juridic aplicabil moștenirilor vacante este cel stabilit de Codul Civil în vigoare. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat faptul că ” la data intrării în vigoare a Legii nr. 18/1991, potrivit art. 36 alin. (1) a operat o dezafectare ope legis din domeniul public al statului, prin trecerea terenurilor aflate în proprietatea statului. situate în intravilanul localităților și care erau în administrarea primăriilor. în proprietatea privată a comunelor. orașelor sau a municipiilor, pentru a fi vândute, concesionate ori date în folosință celor care solicitau să-și construiască locuințe și nu aveau teren. ori pentru amplasarea de obiective social-culturale”

sau cu caracter productiv. potrivit legii, ori pentru compensările prevăzute la art. 24 din lege, de vreme ce aceste terenuri împrumutau regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26 din lege ”, Cu toate că excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca inadmisibilă, pe fundamentul că ”motivele de neconstituționalitate invocate privesc modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege criticate, în raport cu prevederile noului Cod Civil, de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea litigiului”, Curtea Constituțională a soluționat, prin interpretarea făcută asupra normelor de drept invocate în cauză, problematica neconcordanței între cele două articole și a evidențiat scopul urmărit de legiuitor cu prilejul legiferării art. 36, alin. (1).

S-a menționat că în trecut, alte hotărâri privind atestarea apartenenței unor imobile la domeniul privat al Municipiului Tîrgu Mureș au trecut favorabil de controlul de legalitate al Prefectului, fapt care intră în contradicție cu aplicarea unitară a controlului de legalitate,

În drept, întâmpinarea a fost întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 213/1998, Legii nr. 7/1996, republicată, Legii nr. 18/1991, republicată, Legii nr. 215/2001, republicată, precum și dispozițiile normative menționate în text,

În vederea soluționării cauzei, s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea H.C.L. nr. 149,152,153 și 155 din 2018 ca fiind conforme cu legea.

Tribunalul, analizând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor de nelegalitate invocate și a apărărilor formulate, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței sub nr.2348/102/2018, reclamantul Prefectul Județului Mureș a solicitat a se constata nelegalitatea și pe cale de consecință să se dispună anularea următoarelor hotărâri adoptate de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș:

- Hotărârea nr. 149 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței și întabularea în domeniul privat al Municipiului Tîrgu Mureș a cotei de 19/351 din suprafața totală de 772 mp aferentă terenului situat pe str. Năvodari nr. 18;

- Hotărârea nr.152 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței și întabularea în domeniul privat al Municipiului Tîrgu Mureș a terenului în suprafață de 2036 mp situat pe str. Gheorghe Doja f.nr. și revocarea HCL nr. 252/28.09.2017;

- Hotărârea nr.153 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței și întabularea în domeniul privat al Municipiului Târgu Mureș a terenului - imobil situat pe str. Rozelor nr. 1 A și revocarea HCL nr. 323/28.11.2017;

- Hotărârea nr.155 din 30 mai 2018 privind atestarea apartenenței a spațiului III și a cotei de 42/950 mp , situat în str. P-ța Trandafirilor, nr. 19 la domeniul privat al Municipiului Târgu Mureș.

În motivarea cererii reclamantul a arătat că în ședința ordinară din data de 30 mai 2018, pârâtul a adoptat hotărârile mai sus arătate, toate acestea făcând referire la atestarea apartenenței și întabularea în domeniul privat al Municipiului Tg. Mureș a unor imobile.

Ca temei juridic, în preambulul actelor administrative în discuție, au fost indicate Decizia Curții Constituționale nr. 332/2016 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederile art. 26 alin 2 și ale art.36 alin 1 din Legea nr.18/1991 a fondului funciar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 36 alin.1, alin.2 lit. c, art. 45 alin.1, alin.3, art. 115 alin.1, lit. „b” din Legea nr.215/2001 privind administrația publică republicată cu modificările și completările ulterioare.

În esență, reclamanta susține că imobilele mai sus arătate aparțin domeniului public al statului și că acestea nu pot fi trecute în domeniul privat al unității administrativ teritoriale ca efect al adoptării actelor administrative în discuție.

Cu privire la cele de mai sus tribunalul reține că potrivit art. 3 alin 1 și 2 din Legea nr. 213/1998 ” (1) Domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele stabilite în anexa care face parte integrantă din prezenta lege și din orice

alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public și sunt dobândite de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale prin modurile prevăzute de lege. (2) Domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 135 alin. (4) din Constituție, din cele prevăzute la pct. I din anexă, precum și din alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege” iar potrivit alineatului 4 al aceluiași articol „ (4) Domeniul public al comunelor, al orașelor și al municipiilor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. III din anexă și din alte bunuri de uz sau de interes public local, declarate ca atare prin hotărâre a consiliului local, dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național ori județean.”

De asemenea se mai reține că potrivit art. 4 din Legea nr. 213/1998 „*Domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale este alcătuit din bunuri aflate în proprietatea lor și care nu fac parte din domeniul public. Asupra acestor bunuri statul sau unitățile administrativ-teritoriale au drept de proprietate privată.*”

Așadar, pentru ca un bun să se afle în patrimoniul statului sau al unității administrativ teritoriale este necesar ca dobândirea acestuia să fi avut loc prin una din modalitățile prevăzute de lege iar apartenența bunului la domeniul public sau privat al statului, respectiv a unității administrativ teritoriale, este dată de uzul sau de interesul public al bunului.

Cu alte cuvinte, pentru ca un bun să facă parte din domeniul public al statului este necesar ca acesta să fie dobândit de către stat prin una din modalitățile prevăzute de lege, iar bunul să deservească uzului și interesului public național, iar în mod similar, pentru ca un bun să facă parte din domeniul public al unei unități administrativ teritoriale este necesar ca dobândirea acestuia să fi avut loc prin unul din modurile prevăzute de lege, iar acesta să fie de uz sau de interes public local.

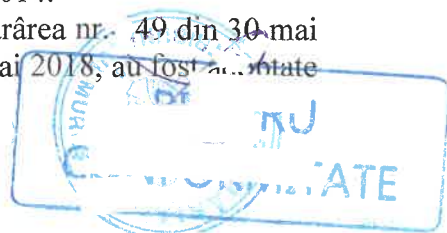
Cu privire la terenurile care fac obiectul Hotărârii nr. 149 din 30 mai 2018, al Hotărârii nr.152 din 30 mai 2018 și al Hotărârii nr.153 din 30 mai 2018, se reține că potrivit extraselor CF anexate la dosarul cauzei, dreptul de proprietate este înscris în favoarea Statului Român.

Regimul juridic al terenurilor mai sus arătate, este stabilit de dispozițiile art. 36 alin 1 din Legea nr. 18/1991, potrivit căreia „(1) *Terenurile aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care sunt în administrarea primăriilor, la data prezentei legi, trec în proprietatea comunelor, orașelor sau a municipiilor, urmând regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26.*”

În analiza excepției de neconstituționalitate ridicată cu privire la prevederile legale mai sus arătate de către Consiliul Local al Orașului Ocna Sibiului, în dosarul nr. 545/85/2015 al Tribunalului Sibiu - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, pronunțându-se prin Decizia nr. 332/24.05.2016, Curtea Constituțională a constatat că la data intrării în vigoare a Legii nr. 18/1991, potrivit art. 36 alin. (1), a operat o dezafectare **ope legis** din domeniul public al statului, prin trecerea terenurilor aflate în proprietatea statului, situate în intravilanul localităților și care erau în administrarea primăriilor, în proprietatea privată a comunelor, orașelor sau a municipiilor, pentru a fi vândute, concesionate ori date în folosință celor care solicitau să-și construiască locuințe și nu aveau teren, ori pentru amplasarea de obiective social-culturale sau cu caracter productiv, potrivit legii, ori pentru compensările prevăzute la art. 24 din lege, de vreme ce aceste terenuri împrumutau regimul juridic al terenurilor prevăzute la art. 26 din lege.

După cum se poate observa, terenurile în cauză nu se pot considera ca fiind de interes public și de asemenea, astfel cum este menționat la art. 2 al hotărârilor arătate, nici nu au fost revendicate de Ministerul Finanțelor publice, conform OMF nr. 668/2014.

În considerarea celor mai sus arătate, tribunalul reține că Hotărârea nr. 49 din 30 mai 2018, Hotărârea nr.152 din 30 mai 2018 și Hotărârea nr.153 din 30 mai 2018, au fost adoptate cu respectarea dispozițiilor legale.

În ceea ce privește HCL nr. 155 din 30 mai 2018, se reține că în mod similar, pârâtul Consiliul Local Municipal Tîrgu Mureș, a aprobat atestarea apartenenței la domeniul privat al Municipiului Tg. Mureș a spațiului III și a cotei de 42/950 mp, situat în Tg. Mureș, str. P-ța Trandafirilor, nr. 19, identificat în CF nr. 120614-C1-U12 Tîrgu Mureș.

Potrivit înscrierilor din extrasul CF mai sus menționat, spațiul mai sus arătat are destinația de locuință (apartament) și a intrat în proprietatea Statului Român în anul 1963. După cum lesne se poate observa, apartamentul în discuție nu a făcut obiectul Legii nr. 112/1995 și nici a altor legi prin care s-au instituit măsuri reparatorii în favoarea proprietarilor imobilelor care au fost preluate în proprietatea Statului Român.

Potrivit dispozițiilor art. 41 alin (5²) din Legea nr. 7/1996, republicată, indicate în preambulul hotărârii atacate „În cazul imobilelor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, intabularea se realizează în baza actelor de proprietate, iar în lipsa acestora, în temeiul hotărârii Guvernului, a consiliului județean și a consiliului local de atestare a apartenenței la domeniul privat, însoțită de orice alt înscris administrativ emis cu privire la imobil, în condițiile legii, care confirmă identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel a cărui intabulare se solicită, faptul că imobilul figurează în inventarul bunurilor imobile proprietate privată, precum și de certificatul de atestare fiscală.”

Urmând același raționament ca și cel prezentat în cadrul hotărârilor care au ca obiect atestarea apartenenței la domeniul privat al Municipiului Tg. Mureș a unor terenuri, tribunalul reține că în cazul Hotărârii nr. 155 din 30 mai 2018, Consiliul Local al Municipiului TG. Mureș, nu a făcut dovada că apartamentul identificat în CF nr. 120614-C1-U12 Tîrgu Mureș a intrat în proprietatea Municipiului Tg. Mureș printr-un mijloc de dobândire a dreptului de proprietate.

Contrar susținerilor pârâtului, tribunalul apreciază că nu este suficient a se dovedi că bunul în cauză nu face parte din domeniul public sau privat al statului, deoarece potrivit art. 4 din Legea nr. 213/1998 domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale este alcătuit din bunuri aflate în proprietatea lor și care nu fac parte din domeniul public. Se remarcă că spre deosebire de bunurile supuse regimului dreptului de proprietate publică și care sunt declarate ca atare fie prin lege, fie prin alte acte administrative cu putere de lege, domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale este constituit din bunuri aflate în proprietatea acestora și care nu fac parte din domeniul public.

Așadar, pentru a se dovedi apartenența unui bun la domeniul privat al unității administrativ teritoriale, trebuie ca în lipsa actelor de proprietate să se facă în orice alt mod dovada dobândirii dreptului asupra acelui bun, precum și dovada faptului că bunul în cauză nu face parte din domeniul public.

Pentru considerentele de fapt și de drept mai sus arătate, instanța, constatând că adoptarea Hotărârea nr. 155 din 30.05.2018 de către pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg. Mureș s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale, va dispune anularea acestuia, urmând a respinge în rest acțiunea reclamantului Prefectul Județului Mureș ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul **Prefectul Județului Mureș**, cu sediul în Tg Mureș, P-ța Victoriei, nr.3, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâtul **Consiliul Local al Municipiul Tg Mures**, cu sediul în Tg Mureș, str .P-ța Victoriei, nr.3, jud. Mureș ca neîntemeiată.

Anulează Hotărârea nr. 155 din 30.05.2018 adoptată de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg. Mureș.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a se depune la Tribunalul Mureș.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin intermediul grefei instanței, azi, 27.03.2019.

**Președinte,
Maria Magdalena Pupăză**

**Grefier,
Judit Heim**

Red.P.M.M

Thred.listat H.J/4 ex./12.06.2019

